

ایران

هفته بیست و یکم لیگ برتر بدون حضور تماشاگر برگزار می شود

منشا به استقلال رسید

در صفحه ورزشی بخوانید

خوزستان میزبان سبل لرستان می شود

اسفند سیلابی ایران

در صفحه ایران زمین بخوانید

در باب شیوه های مواجهه ماباناکامی

از رنج بشر تا خلق اثر

در صفحه آخر بخوانید

شهادت دهمین خورشید هدایت امام علی النقی (ع) هادی امت تسلیت باد

«ایران جمعه»: ضمیمه امروز «ایران»

داستان یک چهره: محمدرضا شجریان

شاه قناری قناری های لال

همه داستان ها از اوج گیری، دانستگی ریاضت ها و لجاجت های آوازه خوان بزرگ خراسان که در یاد تاریخ مخفی موسیقی ایران به جا مانده است...

خبرنگار «ایران» از شیوه خرید مردم در روزهای اسفند ماه گزارش می دهد

قفسه فروشگاه ها به سرعت پر می شود

۷

موضع دولت درباره لوایح مرتبط با «افای تی اف»

پاستور امیدوار به تصویب FATF

باید موانع موجود بر سر راه تصویب دو لایحه رفع گردد و بهانه از دست بدخواهان ایران گرفته شود

روز جمعه پرونده ایران در FATF بعد از جدال های داخلی ۴ ساله باز هم به همان جایی برگشت که قبلاً از آن آمده بود؛ لیست سیاه. لیستی که مخالفان دولت می گویند بدون و نبودن در آن برای تجارت خارجی و داد و ستدهای مالی ایران نه اهمیتی دارد و نه تأثیری. دولت اما اعتقادش درست عکس این است؛ اعتقادی که هنوز هم بر آن اصرار دارد و می گوید باید همچنان تلاش ها برای خروج از «لیست سیاه» دنبال شود. این چیزی است که در بیانیه دیروز دولت درباره موضوع FATF تصریح شده. چیزی که باید دید فقط اعلام موضع دولت در مقطع فعلی است یا اینکه در عمل هم آفتی برای آن وجود دارد؟

■ **۲ موضوع مورد تأکید دولت در ۹ بند**

در بیانیه روز گذشته دولت که در ۹ بند تدوین شده تأکیدی جدی بر ۴ موضوع اصلی وجود دارد. ۴ موضوعی که از همان اول هم دولتی ها بر آنها اصرار داشتند؛ اول اینکه ایران همین الان هم مشغول مبارزه با پولشویی است و نستی با تبهکاری های مالی بین المللی ندارد و جایش نباید در لیست سیاه FATF باشد.

| صفحه ۳ را بخوانید

نگرانی خیر، حساسیت بله

آیا باید مردم را نسبت به ویروس کرونا نگران کرد یا از نگرانی در آورد؟ آیا حساسیت های مردم درباره این پدیده یکسان و مشابه است؟ سیاست کلی حکومت و رسانه ها چه باید باشد؟

اولین نکته ای که باید رعایت کرد، اطلاع رسانی صحیح است، چه درباره نحوه برخورد با پدیده و رعایت اصول بهداشتی و چه در زمینه آمارها و اطلاعات آن. در این باره وزارت بهداشت باید سیاست اطلاع رسانی خود را تکمیل کند. همه می دانیم که تعداد مبتلایان به ایدز در ایران حدود ۴۰ هزار نفر است. این آمار ثبت شده و رسمی است، ولی کارشناسان یقین دارند که ۶۰ تا ۷۰ درصد افراد مبتلا به ایدز در این آمار نیستند. یا تشخیص داده نشده اند یا مراجعه نکرده اند. این مساله درباره کرونا خیلی حادتر است. ممکن نیست که با تعداد زیر ۲۰۰ نفر مبتلا حدود ۲۰ نفر فوتی وجود داشته باشد. گرچه آمار رسمی همان است که این وزارتخانه می گوید ولی در عین حال باید برآورد علمی داشته باشد که چه تعداد دیگر نیز مبتلا شده اند و این اطلاع رسانی به نفع همه است. درک مردم از آمار مبتلایان گزارش رسمی نیست بلکه برآورد علمی از واقعیت است. بنابراین اطلاع رسانی باید با تأکید قطعی و بدون چون و چرا بر بیان حقیقت، همه حقیقت و نیز نگفتن چیزی بجز حقیقت متمرکز شود.

نکته دوم تعیین مسأله محوری کرونا است. مسأله کرونا حداقل در مراحل اول درمان آن یا میزان مرگ و میر نیست، بلکه مسأله اصلی جلوگیری از اشاعه آن است. اشاعه این بیماری خطرناک است، حتی اگر تعداد تلفات آن کم باشد. بنابراین در این مرحله باید توضیح داد که مسأله اصلی جلوگیری از انتشار آن است، حتی اگر بیماری ساده ای باشد. راه های جلوگیری از آن نیز روشن است. باید همه را نسبت به اشاعه آن حساس کرد. دولت باید نشان دهد که در درجه اول در پی شناسایی افراد مبتلا به این بیماری است تا شکاف میان آمار رسمی و آمار حقیقی را کاهش دهد. نکته سوم این است که میان حساسیت و ترس فاصله بزرگی است. ترس از عوامل منفی در مبارزه با این بیماری است. اتفاق نظر وجود دارد که ترس و نگرانی و نیز تخلیه روانی، موجب تضعیف سیستم دفاعی بدن می شود و تلفات را بیشتر می کند. ولی حساسیت داشتن چنین نیست. یک امر لازم است. یکی از همکاران تعریف می کند که برخی از مشاغل مثل نانوا یا با بقالی ها و سوپری ها و فعالیت های مشابه نوعی بی توجهی و بی خیالی با روحیه تقدیرگرایی از خود را نشان می دهند، گویی که هیچ مشکلی آنان را تهدید نمی کند. بله شاید برای آنان خطری نداشته باشد و اگر هم مبتلا شوند، به سرعت بهبودی پیدا کنند. ولی افراد آسیب پذیر زیادی هستند که از بی مبالایی و فقدان احساس مسئولیت آنان زیان خواهد دید.

مسأله دیگر که نباید نادیده گرفته شود، حضور مجموعه کارشناسان و متخصصان غیردولتی در مبارزه با این اپیدمی است. هیچ دلیلی ندارد که متکلم وحده این مسائل فقط مقامات و مسئولان دولتی باشند. پزشکان، پرستاران، جامعه شناسان، روان شناسان و حتی در این مورد خاص اقتصاددانان و کلا همه گروه های نخبه جامعه بدون تمایز می باید در مسیر مبارزه با این ویروس مشارکت کنند. حرف آنان برای مردم پذیرفتنی تر است. این کار بسیار اثرگذارتر از دلداری دادن و اعتماد دادن صاحبان قدرت است. اتفاقاً هر تصمیمی باید با همدلی و پذیرش مردم همراه باشد. مسأله سلامت بویژه برای فرزندان خیلی مهم است. اگر فردا مدارس فعالیت کنند ولی دانش آموزان حاضر نشوند، عوارض زیادی خواهد داشت. البته دولت اگر لازم دید در جایی هم باید قاطعیت از خود نشان دهد. اتفاقاً این دو رفتار مکمل یکدیگرند و به مردم احساس آرامش می دهند.

چهارمین نکته که شاید مهم ترین نباشد، ضرورت حضور فعال یک رسانه معتبر و مورد اعتماد است. اکنون با وجود تعداد فراوان کانال تلگرامی و دیگر منابع خبری نوعی بلیشوی تحلیلی و اطلاع رسانی به وجود آمده است که وجود آن از اصل ویروس کرونا خطرناک تر است. این آشفتگی های ذهنی و روانی و اطلاعاتی نتیجه فقدان حضور مؤثر یک رسانه معتبر است و تا این قیصه حل نشود، بهبودی گری در این جامعه باز نخواهد شد.

FATF فراموش شدنی نیست

را نباید در کشور یک

موضوع تمام شده و پایان یافته فرض کرد. حتی اگر ما هم بیندازیم که دیگر کاری با مباحث و مسائل مربوط به این موضوع نداریم، در آن سوی ماجرا این FATF است که با ما کار دارد و دامنه تصمیماتش درباره ایران به طور مستمر روی زندگی

شهروندان ما تأثیر خواهد گذاشت. به عبارت دقیق تر هر چند این موضوع در داخل ایران به شکلی قربانی رقابت ها و دعوای سیاسی و همین طور برداشت های رادیکال و عموماً اشتباه از آن شده است اما این به معنای لزوم فراموش کردنش نیست.

جای بسی خوشحالی داشت اگر ادعای مخالفان FATF در پی تأثیر بودن بازگشت ما به لیست سیاه در اقتصاد کشور رنگی از واقعیت داشت اما واکنش های منفی بازارهای داخلی حکایت از اتفاقی دیگر دارد. آن هم در شرایطی که به نظر می رسد این تازه ابتدای کار باشد و ما در هفته ها و ماه های آینده باید خود را برای تجربه کردن دامنه های وسیع تر از تأثیر بازگشت به لیست سیاه آماده کنیم.

جمهوری اسلامی ایران بعد از انقلاب به طور مستمر به عضویت دهه ها معاهده و توافق بین المللی درآمده که همه آنها از یک سو دارای جنبه هایی مثبت و از سوی دیگر دارای جنبه هایی منفی بودند. موضوع FATF نیز چیزی جدا از این منطق نیست و اتفاقاً این هنر حکومت داری است که باید توان و امکان مدیریت جنبه های مثبت و منفی هر پدیده ای را داشته باشد. به طور نمونه می توان به تصویب کنوانسیون «مریدا» اشاره کرد که در سال ۸۴ توسط دولت نهم پذیرفته شد و در

یادداشت

حسن بهشتی پور
کارشناس مسائل بین الملل

سال ۸۷ نیز با تأیید مجمع تشخیص مصلحت نظام تبدیل به قانون شد. مریدا در واقع یکی از کنوانسیون های مورد درخواست FATF است که در تکمیل کنوانسیون مبارزه با جرایم سازمان یافته فراملی یا همان پارلمو تدوین یافته و اتفاقاً برخی از مقررات آن نیز سخنگیرانه تر از کنوانسیون پارلمو است. اینکه از نظر فنی منطق پذیرش یک کنوانسیون سخنگیرانه تر و رد کردن کنوانسیون ساده تر از آن چیست، باید از مخالفان FATF در کشور پرسیده شود.

واقعیت این است که عدم پذیرش شروط FATF اقتصاد ما را به این شکل قفل خواهد کرد که صادرات ما به مراتب ارزان تر از قبل و واردات ما گران تر از گذشته خواهد شد. چیزی که در شرایط کنونی فقط باری خواهد بود روی بارهای سنگینی که تصمیمات سیاسی ما روی دوش اقتصاد کشور گذاشته است. در ابعاد جهانی استننا شدن تنها کره شمالی در کنار ایران برای قرار گرفتن در لیست سیاه FATF و وضعیت بسیار نامطلوب اقتصادی این کشور از یک سو و پذیرش شروط این کارگروه توسط تمام کشورهای دوست و همکار ایران، از چین و روسیه گرفته تا عراق و سوریه و لبنان فقط نشان از این دارد که ما در یک حالت استثنای خاص قرار گرفته ایم که اصلاً در شأن و جایگاه تاریخی کشور و ملت ایران نیست. آن هم در شرایطی که از مجموع ۴۱ شرط FATF تا اینجا ۳۹ شرط را پذیرفته ایم و تنها بر سر پذیرفتن دو کنوانسیون پارلمو و CFT و به لیست سیاه می رویم. در سیاست معنای این وضعیت این است که هم چوب را خورده ایم و هم پیاز را.

موضوع FATF با ابعادی که در حال حاضر دارد سه مشخصه را شامل می شود. به معنای دقیق تر این مساله «همه تجارت و تبادلات» کشور را با «همه کشورها» و توسط «همه شهروندان

ایرانی» متأثر از خود می کند. این یعنی ابعادی به مراتب فراتر از تحریم های یکجانبه آمریکا علیه کشورمان. تجربه تحریم های دور قبل هسته ای به ما بخوبی نشان داد که حتی دوستانمان نیز تا جایی حاضر به هزینه دادن برای همراهی با ایران هستند و از جایی به بعد منافع خود را قربانی ما نخواهند کرد. شش قطعه نامه تحریمی شورای امنیت سازمان ملل علیه ایران یکی از چندین گواه این ادعا است. در شرایط پیش رو نیز نه تنها بعید نیست بلکه به احتمال زیاد قطعی است که خیلی از دوستان و شرکای ما، منافع خویش را بر مسائل سیاسی مبتلا به ما ارجحیت بدهند. چیزی که اتفاقاً در حکومتداری معمول و منطقی است و جای گلابه هم نخواهد داشت. در شرایطی که ما قبلاً هم این مهم را آزموده و تجربه کرده ایم، آزمودن مجدد آن جای سوآلاتی جدی به جای می گذارد.

در حقیقت باتلکلیف ماندن لوایح دولت در مجمع و بازگشت ایران به لیست سیاه FATF پایان این موضوع در کشور ما نیست و تازه اول راه تجربه کردن آثار و تبعات آن است. آثاری که می تواند با تجدید نظر در راهی که رفته شد به شکل دیگری در ایران و اقتصاد خسته این روزهای ما نمود پیدا کند. بیانیه روز گذشته دولت درباره این موضوع را باید در همین زاویه نگاه کرد و تأکید و اصرار آن بر تلاش برای برداشتن موانع موجود بر سر راه لوایح پارلمو و سی اف تی در این چارچوب قابل ارزیابی است که FATF و تبعات منفی آن بر کشور فراموش شدنی و قابل انکار نیست. بنابراین به نظر می رسد دولت وضعیت این است که هم چوب را خورده ایم و هم پیاز را.

موضوع FATF با ابعادی که در حال حاضر دارد سه مشخصه را شامل می شود. به معنای دقیق تر این مساله «همه تجارت و تبادلات» کشور را با «همه کشورها» و توسط «همه شهروندان

جمعه شب تصمیم گیری شود تا در دوره سه روزه مدارس تعطیل شود و اگر نیاز به تمدید باشد، اعمال خواهد شد. فهرست مناطقی که آلوده تشخیص داده شده و منع رفتن به مدارس، جمعه اعلام خواهد شد. همچنین ستاد تصمیم گرفت که دانشگاه های هفته دیگر تعطیل باشد به شرطی که اساتید به محل کار بروند و دروس مربوطه را به شکلی به دانشجویان ارائه بدهند. البته همه این موارد باید به تأیید رئیس جمهوری برسد. وی افزود: برای اماکن زیارتی نیز محدودیت ورود به حرم ایجاد می شود و افراد فقط می توانند از داخل صحن زیارت کنند. فعلاً محدودیت ورود به حرم وجود خواهد داشت به این شرط که افراد هنگام ورود به صحن از مایع دستشویی و ضد عفونی کننده دست ها استفاده کرده و بی وقفه عبور کرده و

سلام

ایران

نظر مردم

هر روز با شما در اینجا خواهیم بود، صدای شما، حرف شما و پیشنهاد شما را می شنویم و می خوانیم و بازگو می کنیم. با ما همراه باشید، بگویید و بنویسید

تلفن: ۰۲۱-۸۸۷۶۹۰۷۵ - پیامک: ۰۲۱۳۱۲۱۳۱۴۱۲۰۰۳۰۰

■ **سرویس بهداشتی در ایستگاه های مترو/ آقای گنجی:** مدتی قبل در ایستگاه مترو ابن سینا جهت استفاده از سرویس بهداشتی به یکی از کارکنان ایستگاه مراجعه کردم که ایشان در پاسخ با لحن تندی گفتند که سرویس بهداشتی ایستگاه مخصوص پرسنل می باشد. از مسئولان محترم شهرداری تقاضا داریم سرویس بهداشتی ای در داخل یا خارج ایستگاه ساخته شود تا مشکل هموطنان در این خصوص برطرف شود.

■ **نصب پل عابر پیاده در خیابان قنبرزاده/ آقای زارعی:** در خیابان قنبرزاده روبه روی خیابان خرمشهر جهت تردد عابرین پیاده نیاز به نصب پل هوایی عابر پیاده است زیرا در این مسیر اسراییبی تندی وجود دارد که خودروها با سرعت زیاد از آنجا عبور می کنند و عابرین به سختی می توانند از عرض خیابان رد شوند. از مسئولان ذریبط درخواست داریم در این خصوص اقدام کنند یا حتی الامکان سرعت گیری در این محل نصب شود که جلوی سرعت خودروها در این مسیر گرفته شود.

■ **مواد بازیافتی/ آقای طاهری از منطقه ۲:** به غرفه های بازیافتی منطقه که مراجعه می کنیم در قبال روزنامه و کاغذ باطله، چیزی به ما ارائه نمی دهند. قبلاً بابت ارائه روزنامه و کاغذ باطله به ما پول می دادند ولی در حال حاضر یک بشکه مایع دستشویی گذاشته اند و می گویند ظرف بازیوراد تا مایع دستشویی به شما بدهیم. با ۱۸۸۸ هم که تماس گرفتیم ترتیب اثری نداده اند.

■ **تمدید دفترچه های گذرنامه/ آقای مرتضوی:** چرا اداره گذرنامه دفترچه های قدیمی را که تاریخ انقضای آن فرا رسیده و از برگه های آن استفاده نشده تمدید نمی کند؟ پیشنهاد می کنیم با توجه به هزینه سنگین صدور دفترچه که دارای کاغذ خاصی نیز می باشد، به جای تعویض اعتبار آن را تمدید کند.

■ **پله برقی بدون روشنایی/ مهدی کرکانی:** در سعادت آباد پل مدیریت، پله برقی وجود دارد که مدت هاست خراب است و به تازگی درست کرده اند اما اصلاً چراغ جهت روشنایی ندارد و بسیار تاریک است. چند بار هم با شهرداری تماس گرفتیم. از مسئولان ذریبط درخواست رسیدگی داریم.

■ **کمبود امکانات بهداشتی در ندامتگاه مرکزی تهران بزرگ/ یک شهروند:** با توجه به شیوع بیماری کرونا در سطح کشور، متأسفانه در ندامتگاه مرکزی تهران بزرگ با جمعیت ۱۷ هزار نفری از کمترین امکانات بهداشتی محروم است. از مسئولان مربوطه درخواست داریم قوری به حال این ندامتگاه کنند تا از عواقب و پیامدهای احتمالی آن جلوگیری شود.

